

vil Sagen komme for ad Nare, og det vil da være Thingets Sag at overveie, hvorvidt hans Fremgangsmaade i denne Henseende har været lovlig, samt, dersom det maatte findes, at den ikke har været det, hvilke Stridt man da vil foretage. Spørgsmaalet vil da ligge fuldkommen aabent for Thinget, efter som det netop ikke i denne Finantslov har givet sit Samtykke til de omhandlede Udgifter. Saaledes have vi meent, at denne Sag var bragt paa det Nene paa en saadan Maade, at man fra begge Sider foreløbigt kunde være tilfreds dermed, og jeg skal ikke nægte, at dette stiller sig for mig som en taalelig Udvei af en vanskelig Stilling. Nu har imidlertid det ærede Medlem bragt et nyt Forslag frem, men efter den Motivering, han har givet deraf, skjønner jeg ikke rettere, end at der for det ligger den samme Tanke til Grund, som der laa til Grund for det Forslag, hvormed det ærede Medlem ikke trængte igjennem ved forrige Behandling, og jeg maa derfor finde, at alle de Medlemmer af dette Thing, der have været enige om, at det Hensigtsmæssige vilde være, ikke for Dieblirket gjennem Finantsloven at see denne Sag afsjort ved et Botum af Thinget, men at man i alt Fald bør opsætte Afgjørelsen deraf til et senere Standpunkt, ikke ville kunne stemme for det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, og for hvilket det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har ført Ordet. Hertil kommer endnu en Betragtning, som jeg anseer det for rigtig at drage frem, nemlig den, at det Forslag, som det ærede Medlem har deltaget i at stille, i Virkeligheden forekommer mig at gaae ikke lidet videre end det Forslag, han havde stillet ved anden Behandling, thi dengang foreslog det ærede Medlem kun, at der til de Udgifter, som ikke ere hjemlede ved Love — Finantslove eller andre Love, — der ere vedtagne inden Fredens Afslutning, skulde Bevilling fra Rigsdagen, for at Pengene kunde udbetales; men han indrømmede dog, at de langt flere og langt betydeligere Bevil-

lingslove, hvorom der kunde blive Tale i det forestaaende Finantsaar, og som vare ældre end Freden, maatte som gyldige Love staae ved Magt, saaledes at der altsaa i Henhold til dem kunde udredes Penge af Kongerigets særlige Finantsfer, uden yderligere Bevilling. Dette mere moderate Forslag blev ikke antaget af Folkethinget; men det Forslag, det ærede Medlem her anbefaler, gaaer efter hans egen Forklaring ud paa, at Finantsministeren Intet skal kunne anvende af Kongerigets Finantsfer i det forestaaende Finantsaar, forsaavidt det ikke har Hjemmel i Finantsloven, uden at kræve den Bestemmelse, som det ærede Medlem her anbefaler Thinget at sætte ind i Finantsloven. Jeg skjønner nu ikke, at der foreligger tilstrækkelig Grund til at gaae ind herpaa, og derfor troer jeg at maatte anbefale det ærede Thing at fastholde, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling, som Noget, der under de givne Omstændigheder i alle Maader er det Tjenligste, som Noget, der dog giver nogenlunde Udlygt til Enighed og til en Ordning af vore Forhold i det Nar, der ligger for os. Jeg troer derfor, at Enhver, som efterstræber en Ordning ad Overenskomstens Veie, maa stemme imod det her foreliggende Forslag.

Formanden: Folkethingetsmanden for Njøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet.

C. B. Nimestad: Efter det Foredrag, vi i dette Dieblirk hørte, og som saa overordentlig klart efterviste baade Sagens historiske Gang og dens Betydning, skal jeg frasalde Ordet.

Tscherning: Jeg vil gjentage, hvad jeg før har ytret, at Overenskomstens Veie lovligt ligger for i § 19 i Grundloven af 18de November; men Conflicten skal fremkaldes. En Overenskomst er her en Umulighed; det er et Drømmebillede, hvormed de Herrer lade sig drage hen i Tiden fra den ene Fordærvelse til den anden. Der er ikke Een, som kan sige,